

Till läsningen: Tydligt stungna äro 3, 10, 17, 21 **e**, 4 **y**. Däremot är 7 **i** icke stunget.

Om namnet *Frøystæinn* se E. Wessén, *Nordiska namnstudier*, s. 75. Namnet 30—35 (ack.) **hafska** är icke känt från någon annan inskrift. Det är möjligen ett tillnamn *Hafski* (*Hæfski*), en bildning till substantivet isl. *háð*, fsv. *haþ*, n. 'hån, smälek, skymf'; den ursprungliga betydelsen har i så fall varit 'den förhånade, han som var föremål för hån och smälek' eller ock 'den hånfulle, han som brukar håna och smäda'. Anmärkningsvärd är i varje fall teckningen med **p**, bevarat framför **s**.

Ristningen är enligt Brate utförd av runristaren Torbjörn (se U 29, 37 m. fl.).

20. Färentuna kyrka.

Litteratur: L 339. J. Peringskiöld, *Monumenta* 3, bl. 218; UFT h. 2 (1872), s. 26.

Avbildning: Teckning, osignerad, hos Peringskiöld a. a.

Fragmentet fanns, liksom U 21, enligt Peringskiöld i »Färentuna kyrkemur». Det har sedan ej kunnat återfinnas, men är förmodligen i behåll under rappningen.

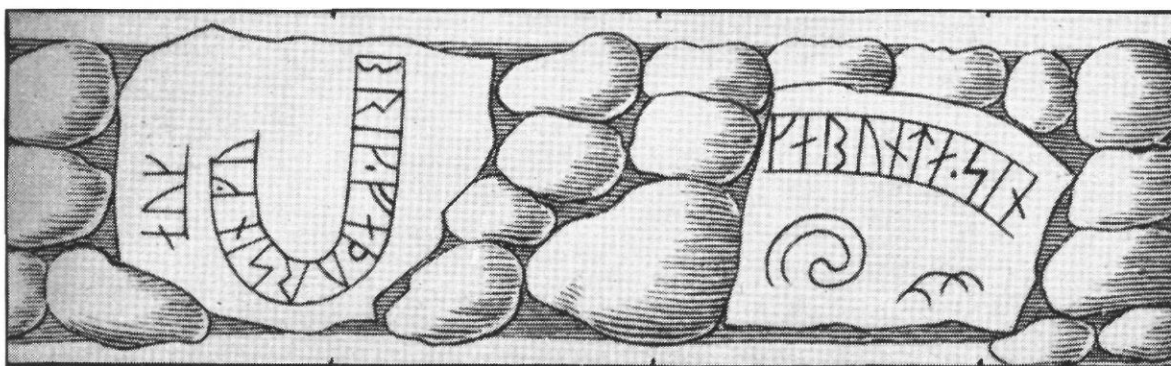

Fig. 16. U 20 och 21. Färentuna kyrka. Ur: J. Peringskiöld, *Monumenta*.

Inskrift:

ka bunta · sin

..., *bonda sinn*.

»..., sin make».

21. Färentuna kyrka.

Litteratur: L 338. J. Peringskiöld, *Monumenta* 3, bl. 218; UFT h. 2 (1872), s. 26.

Avbildning: Teckning, osignerad, hos Peringskiöld a. a.

Fragmentet fanns enligt Peringskiöld i »Färentuna kyrkemur». Det har sedan ej kunnat återfinnas men är förmodligen i behåll under rappningen.

Inskrift:

auk

brik · faður sin gu

ok

-rik, faður sin ...

»..och...»

»-rik, sin fader ...»

De båda sista runorna **gu** kunna antingen vara början av ett **gupan** — sålunda »efter -rik, sin gode fader» — eller början av ett **gup** i en önskeformel »Gud hjälpe hans ande».